

פרשת במדבר

פרשת במדבר מפטירין (הושע ב') "והיה מספר". אין אומרין הזכרת נשמות ואומרים אב הרחמים. במנחה אין אומרים "צדקתך". במוצש"ק אין אומרים "ויהי נעם" ואתה קדוש. יום ג' ה' בו ערב שבועות. אומרים "למנצח", רוחצים וטובלים לכבוד יו"ט. **חג השבועות** יום ד', ו' בו. מאחרין להתפלל ערבית לקיים "תמימות תהיינה" (ימי הספירה). בקידוש וכן בהדלקת הנרות מברכין שהחיינו. נוהגין להיות נעורין וללמוד כל הלילה, וגדול שכר לימוד אותו הלילה, בפרט בבית-הכנסת בעשרה, אך בתנאי שלא יצא שכרו בהפסדו שלא יתפלל בבוקר בנמנום ובלא כוונה. לוח א"י, הרב טוקצינסקי

"ישקני מנשיקות פיהו"

אמר רבי יוחנן: מלאך היה מוציא הדיבור מלפני הקדוש ברוך הוא, על כל דיבור ודיבור ומחזירו על כל אחד ואחד מישראל, ואומר לו: מקבל אתה עליך את הדיבור הזה? כך וכך דינין יש בו, כך וכך עונשין יש בו, כך וכך גזרות יש בו, וכך מצוות וכך קלים וחמורים יש בו, כך וכך מתן שכר יש בו. והיה אומר לו ישראל: הן. וחוזר ואומר לו: מקבל את אלהותו של הקדוש ברוך הוא? והוא אומר לו: הן והן, מיד היה נושקו על פיו, הדא הוא דכתיב: (דברים ד') אתה הראת לדעת, על ידי שליח. (מדרש שיר השירים רבה, פרשה א, מתוך אתר "מדרשת")

שעור פרשת שבוע: דובי גיזברג

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
4.48	זמן תפילין /טלית	19.10	הדלקת נרות
9.09	סוף זמן ק"ש	19.20	מנחה א' 14.00 ב' 19.20
19.34←19.31	שקיעה		ערבית ושיעור הרב
13.15	מנחה א' (בחז"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.20	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.53	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	18.00	שיעור הרב
		17.30	לימוד "בראשית"
7.30	שחרית נוער	20.07	צאת השבת

אחות תורנית השבת: חגית קאופמן

אחות תורנית בחג השבועות: הילרי יום-טוב

חג שבועות מהלך בית סגור!

ש ב ת
ש ל ו מ

על תפקיד חסו, ועל תפקיד חסו לא פחות (על פי מ. אריאל, פרשה ופסרה, במדבר).

במדבר פרק ד פסוק יט: וְזֹאת עָשׂוּ לָהֶם וַחֲיוּ וְלֹא יָמְתוּ בְּגִשְׁתָּם אֶת קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים אֲהָרֹן וּבְנָיו יְבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ וְאֵל מִשְׁאוֹ:

הכתוב מציין שלפני תנועת המחנה, הכוהנים היו נכנסים למשכן, מכסים את כלי הקודש בכיסוי המוכן להם, וקוראים ללוויים בני קהת נושאי הכלים, מציבים אותם איש איש על עבודתו ועל משאו. במילים אחרות- הכוהנים משמשים כעין סדרני עבודה הקובעים לכל לוי משבט קהת, את מה ישא, מה יקח, מה ירים, מי הוא הנושא את הארון, מי את המנורה, מי את השולחן, מי את מזבח הזהב, וכו'. מכאן שכנראה בני לוי לא הורשו לבחור בעצמם.

וקצת תמוה- מדוע נמנעה זכות זו מבני לוי לבחור לעצמם את העבודה הנראית להם? וכי רק למלא פקודת הסדרן הם מחכים?

ובכן, היא הנותנת. נראה שכולם חשקו ביקר מכל, במכובד מכל, במי שנשיאתו נחשבת לגולת הכותרת של המשכן- הלוא הוא ארון הברית הנושא עליו את כפורת הכרובים, והנושא בתוכו את לוחות הברית. ואף שארון זה- מסוכן הוא, ובגין זלזול בכבודו ואף בשוגג, קפחו לא מעט אנשים את חייהם כפי שמספרים סיפורי התנ"ך, אעפ"כ ידיעה זו לא מנעה מאנשי קהת לרצות להיות שותפים בנשיאתו, ואולי אף יצרה והגדילה מוטיבציה. כגודל הסיכון, כך גודל הכבוד, וכך גודל הרצון לשאת דווקא את הארון. ואומר המדרש (במדבר רבה (וילנא) פרשה ה):

רבי שמואל בר נחמן אמר...אע"פ שמתמעטין (מתים בגלל אי הקפדה מלאה על כבוד הארון), היו נותנין נפשם על הארון... מפני שהיו יודעין שכל מי שטוען בארון- שכרו מרובה, והיו מניחין את השולחן והמנורה והמזבחות, וכולן רצין לארון ליטול שכר, ומתוך כך היה זה מריב ואומר אני טוען כאן, וזה מריב ואומר אני טוען כאן, ומתוך כך היו נוהגין בקלות ראש, והיתה השכינה פוגעת בהם. אמר האלהים למשה עשה להם תקנה כדי שלא יתכלו מן העולם.... אלא יסדרו אותם על עבודתם ועל משאם, שלא יריבו זה עם זה. עשה להם משה תקנה.... ולא היה יודע אחד מהו קבוע לו, מהו משאו, אמר הקב"ה: יהיו אהרן ובניו נכנסין ונותנים לכל אחד ואחד טעונו, שנאמר ואהרן ובניו יבאו וישמו אותם וגו'.

נראה שדווקא המוטיבציה הגדולה לשאת את הקדוש מכל, את המכובד מכל, יצרה זילות בעבודות האחרות, ובמשאות האחרים, לכן היה הכרח לקבוע עבורם מי יעשה מה, ומתי.

לעיתים שאיפה רוחנית לגדלות, הגם שנובעת מתוך "לשמה", עשויה להוביל לזלזול בדברים הקטנים, באותם תפקידים שאדם דש בעקביו. מלמד אותנו המדרש שכלפי שמיא, אין הבדל. חובת כל אדם לבצע תפקידו בעולמו, אותו תפקיד אשר הוא מוכשר לו, בין אם נתפס בעיניו ובעיני הסובבים אותו כגדול ומכובד, ובין אם נתפס כפחות ערך. מבחינת הקב"ה, עצם מילוי חובת האדם בעולמו, היא היא כבודו האמיתי ותכליתו של האדם, כמאמר רבי זושא (אחיו של ר' אלימלך מלזינסק)- "כשאגיע למעלה לא ישאלו אותי-מדוע לא הייתי משה רבינו, אלא מדוע לא הייתי זושא...?"

עפר fe חונו!

בשולי הפטרה: מכתב שכתב בן-גוריון בשנת תשי"ג (1953)

לשר האוצר,

חתמתי היום על הצהרת העובדות/ לצורך קביעת ניכויי המס. בהצהרה, בסעיף 4, נאמר שם "בעלי/אשתי." לדעתי יש להגיד "איש/אשתי". במילה "בעל" יש משמעות של אדנות ועבודה זרה שאינה הולמת את כבוד האשה, השווה לגמרי בזכויותיה לאיש.

תעשו כדברי הושע הנביא: " והיה ביום ההוא תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי " (הושע ב', 18).

בכבוד רב, דוד בן-גוריון.

המ'אה לדפוס: רותי לזר.

אפירות השדה לחם הביכורים ראיון עם אפי שליון

**אלי, אם ארצה להרכיב סל ביכורים מתוצרת סעד, מה אוכל לשים בסל?
גזר, תפוז"א, חיטה וחימצה (חומוס).**

מה מיוחד בעומר? מדוע הוא מקבל מקום כה נרחב בציווי התורה?

בפסח, החג בו נגאלנו, מקריבים את קורבן העומר – שעורים, שהוא מאכל בהמה, ומסמל את האכילה הגשמית. לאט לאט אנו מתקרבים לשבועות, שבו מקריבים את קורבן שני הלחם, המורכב מחיטה, שהיא מאכל אדם, וכך אנו מתקרבים לגאולה הרוחנית. אלו דברי הפרשנים. על-פי המדרש, בני-ישראל היו במט' שערי טומאה, במעמד של בהמה. לדעתי, יכול להיות, שבמהלך 49 ימי הספירה אנו משתחררים בכל יום משער טומאה אחד, ושואפים להגיע בחג לדרגה של טהרה רוחנית.

כיצד קובעים את הזמן שבו אפשר להתחיל לקצור את החיטה? ואיך היו קובעים זאת פעם?

כיום אנו קובעים את אחוז הלחות של הגרעינים, לוקחים דגימה בשעה קבועה, ואם אחוז הלחות הוא מעל 15-15.5% אז לא קוצרים, כיוון שגרעינים נמצאים בערמה והם עלולים להתעפש. בעבר קבעו מתי שהיה נראה לחקלאי, השיבולים היו מונחות על הקרקע ונתנו להן להתייבש, ואחר-כך היו מאלמים אותם לאלומות ונותנים להן להתייבש עוד.

האם שומרים בשדותינו על מצוות לקט, שכחה ופאה?

בחיטה – באופן טכני כן, משאירים ליד ברזים, בפירות שהקומביין לא מגיע אליהן. בתפוז"א ובגזר – עושים לקט.

ספר לנו על גידולים אורגניים בסעד.

שנים רבות (עד לפני כ- 6 שנים) גידלנו גידולים אורגניים ליד הקיבוץ: תפוז"א, גזר, מילונים, חיטה. התכנון היה להקיף את הגדר בגידולים אורגניים כדי שהקיבוץ לא יהי חשוף לרעלים. מכיוון שזה היה שטח מצומצם – 30 דונם – לא השתלם להפעיל את כל המערכת בשביל שטח כה קטן, ולכן הפסקנו. בשנים האחרונות התחיל ביקוש רב לתוצרת אורגנית בחו"ל, ולכן התחלנו להתעניין בתחום. חכרנו חלקות בקיבוצים אחרים, ובעיקר בשנה האחרונה, לאחר שהגיע חיבור מים לשטחים שלנו בשרשרת, הכשרנו חלק גדול מהם לגידול אורגני – כמה מאות דונם שבהם אנו מגדלים תפוז"א וגזר. (בגידול אורגני צריך לנקות את הקרקע מרעלים במשך תקופה לפני שאפשר לזרוע שוב, כך שזה לקח זמן). בסתיו האחרון גידלנו שם את הגידול האורגני הראשון, והוא יצא בסה"כ בסדר, אם כי העובדה שלא היה גשם כמובן השפיעה מאד.

האם יש הבדל בין החיטה היום לחיטה בעבר?

הבדל גדול. לפני 30 שנה התרחשה המהפכה הירוקה בחקלאות העולמית. שינו את הגישה והחלו לטפח זנים עתירי יבול ועמידים למחלות כדי להציל את העולם, וכדי שייצור המזון בעולם יעלה. זה גרם למהפכה בזנים. לפני כן היו זנים עם יבולים נמוכים. בשנים האחרונות היבולים עלו, ואפשר להגיע אפילו ל-700-800 קילו לדונם- יבול שיא. השנה אני לא מאמין שנגיע לזה בגלל מיעוט הגשמים.

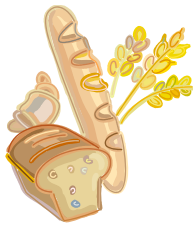
האם זכורה לך אנקדוטה הקשורה בתקופה זו של הקציר?

פעם היתה לי אסטמה והייתי בורח מהקומביין – היום התחסנתי...

זכורות לי מהתקופה הזו בעיקר שריפות. כשעזה היתה פתוחה היו שריפות לאורך הכביש. הערבים היו משליכים סמרטוט בוער ובורחים, ואז היינו מגייסים את כל הקיבוץ כדי לכבות את השריפה.

לכל אנשי השדה – חג שמח, שנזכה כולנו ליבולים טובים ולברכה בשדותינו!

ראי'נה: אפרת.

אִילַת רוֹת - אִילַוּ וְכִסּוּי

טעמים שונים נתנו למנהג הקדום לקרוא במגילת רות בחג השבועות. נראה כי דבריו של החכם אבודרהם (מאה ה-14) הם הפשוטים והקולעים ביותר: "מפני שכתוב בה ב'תחילת קציר שעורים' והוא זמן הקציר". וכן בספר דברים טז: "שבעה שבועות תספור לך מהחל חרמש בקמה..." כידוע החג כחג 'מתן תורה' איננו מוזכר בכתובים.

הרקע לסיפור המגילה הוא תקופת ימי הקציר. בתחילה קציר השעורים, ולאחר זמן קציר החיטים. י, קויפמן סבר כי הסיפור הוא אידיליה של שלום ושלוה (תולדות האמונה הישראלית ב, 211). ולכאורה כך הם פני הדברים. חבורת נערים (ואולי גם נערות) עוסקים במלאכת הקציר, אחריהם עוברים המלקטים ונהנים מהשיבולים הנופלות והנשכחות.

בועז, בעל השדה, מגיע ומברך לשלום את החבורה וזו עונה לו כברכתו (ברכת בני"ע). בעת האתנחתא יושבים הקוצרים יחדיו, שותים את המים הצוננים שנשאבו זה עתה, וטובלים את פתם בחומץ בחאפלה המשותפת-תמונה המזכירה את תאורי החלוצים בני העליה השנייה והשלישית בעובדם בחבורות בפרדסים, בבנין, ובסלילת כבישים. לצערנו [?] תמונה שנעלמה מהנוף הישראלי ונותרה בקרב בני דודנו, ואצל העובדים הזרים.

אך ייתכן כי תיאור השלוה הפסטורלית אינו אלא מעטה למציאות פחות אידיאלית. כשנעמי ורות שבות משדה מואב, הומה כל העיר לקראתן, אך לאחר זמן הן נשארות בודדות לגורלן ולולא יוזמה ואומץ, היו נותרות רעבות לחם. בהמשך המגילה מתברר כי לרות היה יותר מיגואלי אחד. מדוע לא נחלצו אלו לעזרתה מלכתחילה אלא רק בדיעבד, כשרות יוצאת ללקט אחר הקציר עם העניים על-מנת שלא לבייש את חמותה? הבדלי מעמדות בולטים אף הם: בועז בעל הנכסים פונה לנערו ה'נצב על הקוצרים' מזכיר את הרודים בעם בשעבוד מצרים על מנת שיעמדו במכסת הלבנים.

הקייטוב החברתי בא גם לידי ביטוי בדבריו של בועז המשיח לפי תומו ומכיר תודה לרות שלא הלכה אחר ה"בחורים אם דל ואם עשיר" (ג:י). גם הנערים הקוצרים אינם 'תמימים'. פעמיים הם מוזהרים. בועז אומר לרות: "הלא צייתי את הנערים לבלתי נגעך" (ב:ט) ובשובה ללקט לאחר שהוזמנה לאכול עם הקוצרים, בועז חוזר ומצוה את נערי ל "בל יכלימוה...ולא תגערו בה" (ב:טז-יז) מכאן משתמע כי סגנון ההתנהגות הנורמטיבי איפשר פגיעה ב'זר' או ב'אחר' ונדרשו אזהרות מפורשות.

לעניות דעתי אין בתיאור המציאות בזמן מגילת רות 'אידיליה של שלום ושלוה' כפי שכותב קויפמן. דרך הכתובים וחשיבה מעמיקה יותר- נחשפת מציאות שונה:

מציאות בה קיימים פערים כלכליים וחברתיים, מציאות בה החברה חסרה סולידריות לחלש ויחס מכבד לדל, לגר, לזר. כל אלו מופיעים תדיר גם במזמורי התהילים של דוד, נינם של רות ובעז. אף בימיו היו השלום והשלוה יותר בגדר משאלה מאשר בגדר מציאות וגם לנו כיום מוכרות חולשות אנוש אלו.

אָפּוּר רֹאזִי.

אָפּוּר רֹאזִי - אָפּוּר רֹאזִי (בְּצִוֵּי הַדְּבָרָה)

אם היית מעוניינת בתשובות, היית נפגשת אתי. שרבתת בכתובת הסיסמאות כמה פעמים את שמי (כמעט 10 אחוז מהזכרת שמו של המן במגילה).

אני מזמין לקפה אלי הביתה כל המעוניין בהסברים. מכיוון שהנושא חשוב, אפשר לראיין ולהביא דעות שונות בעלים.

בְּרַכָּה - טוֹבִיָּה אֶלְפֶרֶט.

אכן הנושא חשוב ובהחלט יש לדבר ולכתוב עליו. אני מתנצלת אם פגעת בי מעובדי השדה/הדברה, לא זאת היתה הכוונה. דרורה.

שמות מספריט – בעקבות מילת רות

לכבוד חג השבועות, בו אנו קוראים במגילת רות, יצאנו (דרורה ואפרת) לשטח להתחקות אחר אנשי – ובעיקר נשות - קהילתנו הקרויים בשמם של גיבורי מגילת רות, ולשמוע מהם מה מספר שמם, ועל הקשר המיוחד שלהם למגילת רות:

רותי לזר: אני קרויה רות על שם דודה של אבא שלי, שנספתה בשואה. זו היתה בקשה של סבא שלי שיקראו לי על שם אחותו. באופן כללי אני שמחה על כך ששמי קשור במישהי שעשתה דברים משמעותיים, והיתה אישיות בפני עצמה ולא רק אשתו של... או בתו של... עצם היותה של רות גרה, שהגיעה למעמד מרכזי בתולדות עם ישראל, הולם את תפיסותי בדבר ערכו של אדם באשר הוא אדם, בלי קשר למוצאו.

רותי יערי: אמא שלי אהבה מאד את השם רות. אבי גם חשב שרות הוא שם טוב וגם אני אוהבת את שמי. לדעתי, רות המקראית היא פמיניסטית גדולה, יודעת לעשות מה שהיא רוצה, לוקחת יוזמות כדי לשנות מצבים כמו ההישארות עם נעמי והיציאה מהאלמנות. רות מעריכה מאד את נעמי ושתיחן משלימות אחת את השניה. אני מאד מזדהה עם הדמות של רות המקראית.

רותי נוריק: הורי חשבו שרות הוא השם היפה ביותר לבתם הבכורה. רות, "אמה של מלכות" היתה נחושה בהחלטותיה ואמיצה במעשיה.

רותי פינקלשטיין: השם רות ניתן לי כי נולדתי בחודש סיוון. אני מאד מזדהה עם דמותה של רות, ועם המעשה שעשתה, שלא נטשה את נעמי ובזכות זה זכתה בבעוזה. יש לי שני תכשיטי כסף בהם מוטבעת דמותה של רות, ובאחד מהם כתוב: רות המואביה. התכשיטים מאד יקרים ללבי. לחמותה של אסתרקה, בתי, קראו גם רות, וכשנולדה הנכדה התלבטו והחליטו לקרוא לה רעות – כי במקורות מופיע "רות, היא רעות".

רותי שלזין: אוהבת אני את השם שנתנו לי הורי, ואוהבת אני גם את מגילת רות. מתוך כך התוודעתי למגילות רות מאוירות. יש לי מספר מגילות בבית ואחת יפה במיוחד בעיני, והיא של הציירת מיטב אל, העושה ציורים מיניאטוריים, בעיקר לספרי התנ"ך. מגילה נוספת באוסף הקטן שלי היא המגילה של עדן אסולין, שהכינה מגילת רות – בנושא לבת המצווה שלה. בנוסף לכך, בבית כנסת בעכו מצאתי שפע פסיפסים בנושאי תנ"ך וארץ-ישראל, וצילמתי משם תמונת פסיפס נהדרת המתארת את רות בשדה בועז. חג שבועות שמח!

רות המל (מספרת אמא חגית): רות שלנו נולדה בכה' בסיוון, והיום היא לומדת בכתה ב'. כאשר רות נולדה התלבטנו במשך זמן רב- כשלושה שבועות – איך לקרוא לה. רצינו מאד להתייעץ עם הרב מרדכי אליהו באשר לבחירת השם, והיה קשה להשיג אותו. התלבטנו בין רות לנעמי, והרב אליהו החליט שרות מתאים יותר. הדמות של רות בהחלט השפיעה על בחירת השם – היא מייצגת משהו עקשני ושאפתני, ואין לי ספק שהשם מתאים מאד לרות. רות ילדה לוחמת ומיוחדת. היא החליטה שכשתגדל תהיה נגנית נבל, ולכן כבר עכשו היא לוקחת ביוזמתה שיעורי פסנתר...

נעמי פראווי (מספרת אמא אפרת): השם נעמי הופיע בחלומי סמוך ללידה, והרגשתי כי זה משמעותי עבורי. בנוסף, חשבנו שיפה בשם הזה שילוב של גם של נעם וגם של ה' (בגלל האות י' שבסוף). כיוון שנעמי נולדה 3 ימים לפני שבועות זה גם התאים מאד למגילה ולחג, וכך קיבלה נעמי את שמה.

נעמי אסולין (מספרת אמא שפרה): נעמי נולדה באייר, לא ממש סמוך לחג השבועות, אבל כשחזרנו מביה"ח השדות היו ממש עמוסי חיטה. אני זוכרת את החוויה של הנסיעה בתוך הצהוב המופלא הזה. הכל היה כל-כך מתאים לשבועות, מבחינת הבשלות של קציר החיטים, וזה חיבר אותנו למגילה. השם נעמי מאד התקשר לנעם הגדול שהקרינה נעמי. בנוסף לכך, קראנו בזוהר למגילת רות דברים מופלאים על נעמי, בין השאר הם דורשים את הפסוק "נעם ה'" ומזהים אותו עם השם נעמי, ועם ספירת "בינה" (מתוך עשר הספירות)- הספירה הנשית הגבוהה והשלמה. קראנו לה גם בשם שני – הלל, ותהינו מה ינצח השם המסורתי או החדש יותר, ודווקא לשם המסורתי היה כח רב יותר.

בועז רועי (מספרת אמא קרן): עוד לפני החתונה, כשדיברנו על שמות, שיקו אמר שהוא אוהב את השם בועז, וגם הזכיר אותו פעמים נוספות. אני חשבתי שזה שם שמתאים למבוגר. כשבועז נולד, בדי' בסיון, ראיתי שאכן השם הזה ממש מתאים לו, היו לו תווי פנים חזקים כאלה. שאלנו גם את אפק (האח הגדול) לגבי כמה שמות, והוא אהב את השם בועז. זה שם חזק שמתאים לגברים חתיכים ויפים כמו בועז שלנו!

מת'יק האכתבי'ס:

(מכתב שנשלח לשרה פולק)

הבוקר עמדו דמעות בעיניי כאשר קראתי את הכתבה על מצוות הבר-מצווה שנערכה ביוזמת ילדי בית הספר בסעד.

בין הכתבות על האלימות לבין אלו של השחיתות, נראה פתאום שאפשר גם אחרת. לצד ההערצה למעשה, אני מוכרח להודות שגם התמלאתי קנאה.

בכוונתי להעביר את התוכן גם לאנשי החינוך בישובי על מנת שאולי נוכל ללמוד ולחקות אתכם.

(מאת חבר קיבוץ יפעת)

לדרורית ואבי וייס
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
לבת-המצווה של בתכם - רותם

ללאה ואברהם ימיני
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנינה
בת לאורה ודניאל
נכדה לגלית ואבי מעוז

לאינס אריאל
ברכת מזל טוב לבבית
ליום הולדת 85
שתזכי לשנים טובות
של בריאות ושמחה!

משואה לתקומה

סיור לאמולריים לקראת יום ירושלים

משה חרמץ, המדריך שלנו בסיור, גייגיי צעיר ומתוק, נתגלה עד מהרה – כשם שהובטח לנו – כאחד מהטובים שבמדריכי הארץ. כבר בדרך ליעדנו הראשון, מגילות האש ביער הקדושים, למדנו כל – כך הרבה על ראשית ההתיישבות בפרוזדור ירושלים, על הישובים שהוקמו מתחילת העליה הראשונה עד 1948 – מוצא, קרית ענבים, מעלה החמישה ונווה-אילן – ארבעה ישובים יהודים בים של כפרים ערבים. לכן בחלוקת הארץ כל האזור הזה עמד להיכלל במדינה הערבית שתקום לצד המדינה היהודית.

הישובים שהוקמו במהלך ולאחר מלחמת העצמאות היו פלמ"ח-צובא ורמת רזיאל, וכן מעברת הקסטל – כיום מעוז ציון, חלק ממועצת מבשרת ירושלים.

מאד התרגשתי מהדאגה המרובה שגילה משה שלא נסבול יתר על המידה מהחוס הרב ששרר ביום הטיול, ולכן הקפיד מאד שנצל כל מקום של צל – והשתדל מאד שלא נסבול יתר על המידה במקומות חשוכי צל, דאג שנחבש כובעים ונשתה נוזלים, אולי בגלל שאנחנו מבוגרים ואולי בגלל שהוא עצמו גייגיי היודע מה זאת מכת חום... ברצוני להקדים ולומר שבכל שלושת האתרים שביקרנו בהם – כבר הייתי אי-פעם, אבל לא נשארתי לי ממש זכרונות מהם... והפעם זכינו לחוות הסברים על מה שראו עינינו – הסברים שנכנסו לעומק ליבנו ומובטחני שלא יימחו מזכרוננו.

בלב יער הקדושים שניטע לזכר ששת מיליוני אחינו שניספו בשואה, הקים האמן נתן רפפורט את היצירה הנשגבה של מגילות האש, המספרות את סיפור השואה הנוראה ואת סיפור הגבורה והתקומה.

משה התחיל את דבריו בתיאור אישיותו של האמן. השיטה שלו היא להתרכז באישיות ובתולדות היוצר, כדי להבין את היוצר ואת היצירה. את נתן רפפורט הוא תאר כפרפקציוניסט מושלם, שהקפיד על כל תג בעבודתו, ולכן גם היצירה יצאה כל-כך מושלמת.

(בסוגריים אומר שהתכונה הזאת של הפרפקציוניזם – אפיינה גם את אישיותו של משה חרמץ המדריך, ומשום כך הוא כל כך היטיב להכניס אותנו לעומק הדמויות והמראות שראינו עימו. לכולם היה לו יחס אישי, ועל כל דמות שסיפר עליה היה לו סיפור חיים שיחד עימו נכנסנו לעומק הדמות).

סיפור חייו של נתן רפפורט היה רב תהפוכות. הוא נולד בוורשה בשנת 1910, וכבר כילד נמשך לאמנות. הוא עזר לפרנסת המשפחה עד שנסע לפריז ואח"כ לרומא, שם, בקפלה הסיסטינית – הוא חווה התגלות, ביצירה בת האלמוות של מיכאל אנג'לו על בריאת העולם. מיכאל אנג'לו היה פרפקציוניסט מושלם, הוא היה מבצע ניתוחים של גוויות מתים כדי לדייק ביצירות של דמויות האנשים אותן יצר. זה היה אירוע מכוון לנתן רפפורט, שהחליט ללכת בעקבותיו בשאיפה לשלמות.

לפני מלחמת העולם – במקום להתרחק מאיזור הסכנה, הוא עשה מהלך הפוך וחזר לוורשה, מתוך אמונה תמימה שיש לו את הנוסחה איך לנצח במלחמה – הוא חבר לקבוצת אמנים מתוך אמונה שבעזרת יצירות אמנות שהם ייצרו הם ינצחו את הנאצים. ברגע האחרון הוא הבין את המציאות האמיתית וברח לרוסיה. שם, ברוסיה, הוא שמע על מרד גטו וורשה, וראה בו את מעשה הגבורה הנעלה ביותר שאירע לעם היהודי ולעולם בכלל, והחליט לחזור לאחרי המלחמה לוורשה ההרוסה ולהקים בה את האנדרטה בסלע הגרניט עליו רצה היטלר להנציח את נצחוננו. אנדרטה זו תנציח מצד אחד את השואה של העם היהודי ובצידה השני – את הגבורה ההרואית של הנערים שהרימו את נס המרד בהנהגת מרדכי אנילביץ. את אותה אנדרטה הקים ביד-ושם בהבדל הקטן שבמקום שני צדדים – שני חלקים באותו צד.

ב-1962 הוא הקים ביער הקדושים את האנדרטה "משואה לתקומה", אותה סיים לבנות ב-1967. שני עמודי בזלת, האחד מסמל את השואה והשני את התקומה, היוצרים ביחד צורה של 8 – היום השמיני שבא לאחר המספר השלם של שבעת ימי הבריאה, ומסמל משהו החורג מהמציאות.

זוהי האנדרטה של גוילי האש שכל ההסטוריה של העם היהודי חרוטה עליהם, בנוסח של נבואת יחזקאל, של חזון העצמות היבשות שקמו לתחייה.

את השואה מסמלות שלוש דמויות של נשים שיוצאות מהפתח שבין שני העמודים, המובלות אל מחנות ההשמדה, המגודרים בגדרות. את מצעד הנדונים למוות מלווים כל הזמן קסדות וטנקים – שאלה לא יצורי אנוש, כי אי אפשר לתאר את הנאצים כבני-אדם.

את הנצחון של העם היהודי מבטא הפסל במרד של גטו וורשה, שזה מעשה הגבורה הגדול ביותר בתולדות העם היהודי והאנושות בכלל. ומכאן ואילך מתוארת כל ההסטוריה של התקומה, של ספינות המעפילים החותרים אל הארץ, ובעמוד השני מתוארת ההתיישבות ומלחמת הקוממיות, שאת סמל הגבורה שלה מייצגים גיבורי נגבה. את מלחמת ששת הימים וכיבוש ירושלים מסמל הצנחן היהודי המניח תפילין ומתפלל בכותל.

בין שני העמודים נוצרת אחידות בין דמויות של שלושה חיילים המושיטים כאילו יד להצלת דמויות שלוש הנשים המובלות לגיא ההריגה: "משואה לתקומה".

את ביקורנו במקום המרתק הזה סיימנו בקפה ועוגות שטרחה והכינה למעננו אתי מוועדת התרבות, שניצחה על כל המסע הנפלא הזה וזיכתה אותנו בחוויה הנפלאה הזאת.

ביקרנו בהר הטייסים ושמענו את הסיפור המרתק על המטוס שאמור היה להצניח אספקה לאנשי ירושלים הנצורה ושעקבותיו אבדו, ורק אחרי כיבוש איתנים, היום בית חולים ואז בית יתומים של המוסלמים, לאחר כיבוש הקסטל ונפילת המופתי קאדר אל-חוסייני, נודע מפי ערבי זקן שנתר יחידי, שגילה לכובשים את שברי המטוס וחשף בפניהם גוויות של שניים מהטייסים שהיו בתוך בור מים. לאחר ששחררו אותו, לאות תודה, העניק להם הזקן מתנה - רובה בעל שני קנים עליו כתובה הקדשה- מהיטלר למופתי. מרוצח לרוצח.

סיימנו את הטיול בבית-הקברות של קרית-ענבים – שיוחד כולו ללוחמי חטיבת הראל, שאיבדה בקרבות לשחרור ירושלים את מיטב לוחמיה. שורות שורות של קברים וקברי אחים היו מונחות לפנינו, ועליהן כתובים שמות של לוחמים בני 16 ומעלה, וכן ניצולי שואה שהיו הנצר האחרון למשפחותיהם.

היה זה טיול בעקבות גבורת הלוחמים של העם היהודי – ממרד גטו ורשה ועד למלחמת הקוממיות. במפגש שלנו עם לוחמי מלחמת העצמאות פגשנו לוחמים שלא היססו להקריב את עצמם, ובני משפחותיהם – שידעו לכבוש את כאבם ולנצור את דמעותיהם, כדי לא לגלות סימני חולשה. אכן היתה זו תקופה אחרת.

במשך כל השבוע שאחרי הטיול פגשתי אנשים מאושרים ומלאי חוויות. הטיול הנפלא הזה, שארגנה למעננו וועדת התרבות, עם המדריך הנפלא משה חרמץ, עשה לכל אחד מאתנו משהו בלב.

ואם לא דייקתי בפרטים – עימכם הסליחה. בחלק גדול של הפרטים נעזרתי ברשימותיה של כרמלה – תודה רבה.

חייצ'ה יקותיא

יום ירושלים?

כאב לי מאד לראות את הצורה בה אנו מדרדרים את יום ירושלים, כמעט מדי שנה.

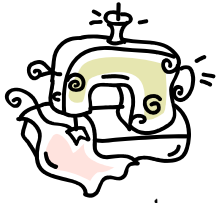
אנו יודעים על חגים אחרים בהם ועדת תרבות, הנהלת הקהילה וועדת דת משתפים פעולה להנאת הציבור – אך זה לא קרה בחג הזה.

ביום ירושלים נראה שהיה חוסר חשיבה על משמעות היום הזה.

נכון שועדת תרבות ארגנה טיולים (מוצלחים!) לקראת יום ירושלים – אך בחג עצמו לא היתה הרגשה של החג, למעט התפילות (שגם בהן ההשתתפות היתה דלה). ביטול ההרצאה של הרב רוזן היה כ-6 ימים לפני החג, ואפשר היה לחשוב, בכל זאת, על ציון נוסף לירושלים, פרט לתפילות.

אני מקווה שבשנים הבאות נחזיר לנו ולירושלים את הכבוד המגיע.

יהודה רפפורט.

מה קורה כשהמתפרות שותקות

מה קורה כשהמתפרות שותקות? בדרך כלל, אצלנו, השתיקה מעידה על עשייה. אנחנו כל כך עסוקות שאין רגע פנאי לשבת ולדווח על פעילויותינו המגוונות. בשבילים ובשיחות בין חברים מדברים על הרך שנולד לנו לאחרונה, ואכן נולד "ספרי הרך 2 – עונות השנה", ספר בד חדש העוסק במגוון תחומים, מצד אחד בעונות השנה, מצד אחר במרקמי בד וחומרים שונים המפתחים את חוש המישוש, בנוסף, כמו בספר הראשון, הוא מפתח מיומנויות לשון, דמיון ועוד. יש בסוף הספר גם משחק שהורים וילדים יכולים לשחק בו יחד. הספר מצויד בבובה, דומה לזאת שבספר הראשון, הבובה הזאת נודדת בין דפי הספר ועוברת מעונה לעונה, בחורף מתעטפת בצעיף וכובע, בקיץ היא שוחה בים ו... לא נגלה לכם הכל.

כמו כל רך נולד קדמו לצאתו לאור חודשים רבים של "הריון" בו היו שותפות החברות העובדות במתפרה, מי פחות ומי יותר ומי הרבה יותר. כמו כל הריון, גם ההיריון של הספר, לווה מקרוב מאד על ידי מומחה – בן משק שלנו שבחושו היצירתי יוצא הדופן, יעץ, הגה, כתב, צייר ועוד ועוד. לולא תמיכתו לא היינו עדיין מגיעות לשלב הסופי ועל כך נתונה לו תודתנו מעומק הלב.

התגובות לספר החדש נלהבות, בחנויות שקנו אותו אומרים שקוני הספר הם אלה שיש להם הספר הראשון. קונים חדשים שנחשפים לשני הספרים יחדיו קונים קודם את הספר הראשון, זה מאד הגיוני בעינינו, כך חשבנו שיקרה.

העבודה במתפרה מתנהלת במקביל על שני הספרים והביקוש גדול ב"ה. חוץ מזה אנו עוסקות בכל אותם מוצרים רגילים, כיסויי פלטה, סינרוולים וכו'.

לאחרונה קיבלנו על עצמנו לתקן תיקונים קלים של "תפרים", מה שנעשה פעם במחסן הבגדים. החברים מחויבים על זמן עבודה של החברות (גם הפנסיונריות), על שימוש במכונות, על חומרים – חוטים וכד', חשמל ועוד (יש תעריף קבוע לכל סוג של עבודה). כדי לא ליצור הפליה אנו מאד מבקשות לשמור על הגינות ולהימנע מלהביא תיקונים באופן פרטי, גם לא לתופרות בקומת הקרקע. מיותר לציין שהפריטים המובאים לתיקון צריכים להיות מכובסים ומסומנים. לדאבונו אין באפשרותנו לתקן או להחליף רוכסנים. עד כמה שידוע לנו, יש אישה בנתיבות, בשם אסתר (טל' 0524566686) שמתקנת רוכסנים, יכול להיות שנהג הבית יוכל להביא אליה רוכסנים לתיקון.

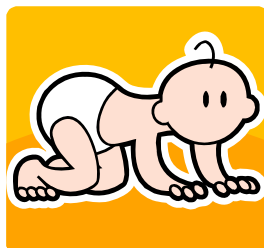
ועוד כמה ידיעות משמחות:

א. שתי חברות חדשות חברו אלינו – עדנה כרמון ומרים תמיר, שמחנו בבואן והן משתלבות להפליא בתוך הצוות הוותיק.

ב. בת עמי נשלחה על ידי צוות הניהול של המתפרה ובהסכמתה כמובן, לקורס בו היא לומדת להקים ולנהל חנות וירטואלית בתוך אתר מאד גדול הנקרא ETSY המוכר בעיקר לארה"ב ולאירופה. זאת יכולה להיות בשבילנו היפתחות מעניינת לשווקים נוספים וחדשים ותוך כדי לימוד כבר הצליחה בת-עמי למכור שני פריטים לארצות הברית.

ובנימה חיובית של עשייה ויצירה אנו מאחלות שכל אחד מהחברים יזכה לעבוד וליצור מתוך שמחה.

רחל וצוות ניהול מתפרות

שלושים לנתן

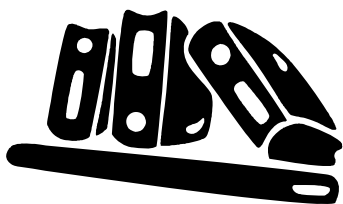
במלאת שלושים יום לפטירתו של אבינו, נתן קאופמן ז"ל

נקיים ערב לזכרו

ביום חמישי, אסרו-חג השבועות

20.5.2010

בשעה 18:00

התכנסות באולם "אשל"

דברים לזכרו

הרצאה: דוד איבגי, אוצר במוזיאון ישראל

"נביא בעירו: אמנות ישראלית ככלי ביטוי לאהבת הארץ, לציונות וליהדות"

המשפחה

הודעות

לידיעת הסבים והסבתות,

**קייטנת נכדים תתקיים השנה אי"ה
בשבוע שבין התאריכים 29/07 – 25,
י"ד - י"ח אב.**

להתראות בקיטנה!

לחברים שלום!!!

בשבת פרשת "שלח לך", כ"ג סיון (05.06.10), יתארחו בסעד כ-60 חבריה, דתיים וחילוניים מהמכינה הקדם צבאית למנהיגות חברתית - "נחשון".

חברי המכינה, הנמצאים בטיול נודד הנקרא "חובק ישראל", משלימים את טיולם בארץ לפני גיוסם לשירות חובה בצה"ל.

כחלק מהאירוח, ביקשו החבריה להתארח לסעודת שבת בצהריים אצל משפחות שיהיו מוכנות לארח.

חברים יקרים!!!

החל משבת הבאה,
פרשת "נשא", ט' סיון
22.5.10
חנות קו לקו **לא** תיפתח
במוצאי שבתות!!!
נשוב ונפתח בסוף הקיץ
לקראת החגים.

"יוכל אשה חכמת לב בידיה טוו : ויביאו מטוה..."

בכוותנו לשפר את תליית הפרוכות בארון הקודש. לשם כך דרושים מתנדבים לתפירת מתלים בכל פרוכת (תשע במספר!). מתנדבים מתבקשים לפנות אליי.

חנוה - וצרת דת

"ועשו לולאת תכלת על שפת היריעה האחת"

מהלך פני

ראש חודש סיוון מבשר על בואו הקרוב של חג השבועות הנקרא גם חג מתן תורה, חג הקציר, וכן חג הביכורים. בשל כך אנסה בדף זה להביא מאד בקצרה את "ביכוריי" המשק החקלאי שלנו.

גז"ש

השיבולים הזהובות עומדות זקופות ומלאות מוכנות לקצירן. הקומביין שאך זה נכנס למלאכת הקציר, פתע נעצר ונדם - תקלה לא פשוטה. יהודה נדרש להבהיל "איזה מחוטל" מהחברה אשר מעבר לים. הפסקה של שבוע, עשרה ימים. יהודה ניר אומר בשלב ראשוני זה כי נראה שהיבול השנה יהיה בנוני. אנחנו נמצאים לאחר שבוע ראשון של קביעת המחיר (כמו תמיד, יום רביעי הראשון בחודש מאי), והוא עומד כרגע על כ- \$ 255 לטון ולוואי וישמר כך הלאה. בשל עודפים, מחירי הקש השנה נמוכים. הוצאת יבול חלקות הגזר נמשך בקצב מוגבר ולפנינו "רק" כ- 1,000 דונם הממתינים לתורם למועד האסוף. החורף והאביב שהיו השנה חמים הרבה מעבר למה שאנו מכירים, הביאו כפי הנראה ליבולי גזר נמוכים יותר מהממוצע וכן לפחיתה מסוימת ברמת האיכות. הוצאת יבול תפוז בעיצומו. זרענו מעל 2,100 דונם, ועד כה מתקבלים יבולים בהחלט לא רעים וברמת איכות יפה מאוד. ברכות לצוות. שטחי החמצה ממתינים בסבלנות עד גמר מילוי התרמילים והבשלתם, ואז יבוא מועד קציר. חלקות אבטיח המללי נבטו זה מכבר ומתכננות לעבור את חודשי הקיץ הלוהטים.

מכון הגזר

החברה עובדים בשתי משמרות ארוכות ומאומצות. התפוקות היומיות עוברות את ה- 250 טון תוצרת ארוזה. רמת המחירים בארץ נמוכה, ולמרות המאמצים של המגדלים והמשווקים אנו לא מצליחים להרימם. תופעה זו מאוד לא ברורה כי במקביל הביקוש לתוצרת בחו"ל גבוהה מאוד (להבדיל מן השוק המערב אירופי שבו חלה נסיגה השנה) וגם רמת המחירים ביצוא עלתה בהשוואה לתחילתה של העונה. אנו מקווים כי נמשיך ונראה ברכה צנועה בפדיון הכספי מסך התוצרת המשווקת.

מטע ופרדס

כאשר חולפים עוברים ליד מטע השקד נראים העצים במלא תפארתם הירוקה, אך בעין מקצועית יותר נבחין כי היבול הצפוי השנה יהיה נמוך. כפי שכבר דווח באחד מהעלונים הקודמים, זוהי שנת מבחן לשקד בסעד, ויכול שנדרש לקבל החלטות בתום עונת הפרי הנוכחי. ימים יגידו. הצוות עומד לסיים בעצם ימים אלו נטיעה של 70 דונם בחלקה 42. לסעד מעל 500 דונם אבוקדו נטוע, כאשר כמעט מחצית מהם כבר מניבים. נקווה כי העברת כובד המשקל החקלאי/כלכלי מהשקד לאבוקדו ייתן פרי (תרתי משמע) ונראה ברכה בעמלנו. מרסקת הגזם החדשה נכנסה בהצלחה מרובה לעבודה, ואנו חוסכים בעבודה רבה שהושקעה בניקוי ופינוי הגזם מבין שורות המטע. בפרדס נעשות כל ההכנות הנדרשות לקראת נטיעות סתיו של זני האור והאודם. למרות שנטיעות אביב בדרך מועדפות על הנוטעים בשל תנאים נוחים יותר לעץ להיקלט ולהתפתח בשלבי הראשונים, לא עלה בידנו להשיג שתילים של הזנים אותם אנו מעוניינים לטעת למועד נטיעות באביב.

חממת סעד אסף

כל החממות, ובתי הרשת "עמוסים לעיפה" בצמחי אמריליס בשלבי גידול שונים - התפוקה של המתקנים הקיימים קרובה לשיא היכולת. תוצאות השיווק של השנה שהסתיימה זה מכבר היו טובות ולפי דברי עזריאל, לאחר סיור אצל לקוחותינו, נראה כי כך תראה גם השנה הבאה עלינו לטובה. גם בגידול ושיווק הקנות אנו ממשיכים להתפתח ולצמוח בכמות ובאיכות.

אל אף אי הסכמות ולעיתים גם חילוקי דברים עם חברת הזרע, הולכים ומתהדקים קשרינו עימם בתחום זרעי המכלוא. השנה העברנו עוד חממה של 2 דונם "לטובת" גידול זרעים. נראה לי כי היום כבר ניתן לסכם כי מהלך הכנסת זרעי המכלוא לאגש"ח סעד-אסף היה נכון וברכה רבה בצידו.

רפת

תנובת החלב ממשיכה להיות גבוהה ועומדת על ממוצע של 44 קילוגרם ליום לפרה חולבת. מגמת הצמיחה המתמשכת בצריכת החלב בארץ והביקוש הגובר למוצרי, מאפשר ליצרנים להגביר את תפוקת החלב של העדר מעבר למכסתם, תוך מתן פיצוי הולם מהמחלבות. אל אף הביצועים הטובים של הרפת שלנו, ולמרות המאמצים הרבים של הצוות, אנו מתקשים עדיין לעמוד בציפיות של הזדמנות זו שפתחה בפנינו אפשרות להגדלת התפוקות וההכנסות וזאת בשל ההתרעה המאוחרת של מועצת החלב. נמשיך במאמצנו אלו ונאמין כי נצליח ונשתפר.

לפני כשבועיים התקיים בירושלים הכנס השנתי למדעי מעלי גרה, זהו כנס גדול של 3 ימים שמשתתפים בו למעלה מ-1,000 רפתנים ועוסקים בתחום ענף החלב והבשר בארץ.

בכנס זכה חברינו גרשום זינר לכבוד גדול עת בחרה בו ועדת הקרן ע"ש מנחם היימן (אותו יזם אביו משה היימן חבר עין חרוד מאוחד), לקבל פרס והוקרה על פועלו בתחום הגנטיקה בארץ. בטקס מרשים הוענק הפרס לגרשום, וכך נאמר:

"כבר בתחילת עבודתו נמשך גרשום לתחום הגנטיקה וראה בזה עניין כלכלי חשוב. בתחילת שנות ה-90 עם שינוי האינדקס, דחף לטפח את העדר בסעד לעליה באחוזי שומן ובעיקר חלבון ושיפור גדול בעטין. גרשום היה מחלוצי השידוך הפרטני שבו כל פרה מקבלת את הפר המתאים לה. וזאת על מנת לטפח ולקדם את העדר ליעדים אותם הציב. אפשר בהחלט לראות את גרף טיפוח החלבון בסעד אשר נמצא הרחק מעל הגרפים הארציים ואין שני לרפת סעד בתחום זה. גרשום משקיע מחשבה ועבודה רבה בשידוך וכיצד להגיע לעדר עם רמה גנטית גבוהה יותר. כמו כן, גרשום חבר קבוע בוועדת הטיפוח הארצית, ומייעץ לשיאון שהיא אגודת ההזרעה, בבחירת העגלים אשר ייבחנו לפני כניסתם ללוח הפרים".

רפת סעד וחברי קיבוץ סעד, מצדיעים לגרשום על ההישגים המרשימים וכמובן על קבלת הפרס ומאחלים לו עוד שנים רבות של עשייה מסורה ופורייה בתחום.

נוסיף ונציין כי בכנס זכתה חגית סימון להציג את מחקרה בתחום העטין ולקבל מלגה בעבור עבודה זו.

לול רביה ופטם

להקת הרבייה סובלת מרמת תמותה גבוהה מהמקובל בענף. כתוצאה מכך כמות הביצים נמוכה מן התוכנית. מצד שני, מצליח הצוות להשיג רמת פוריות ובקיעה של ביצים הרבה מעל לביצועים שלנו בשנים האחרונות. נקווה כי נצליח לסיים להקה זו בכבוד. לקראת הלהקה החדשה שתבוא, הכין הצוות בעזרת המסגרים שלנו, מתקנים אשר מגדילים את שטח הרצפה של הלול ועשויים להגביר את הסיכויים להגיע לתוצאות איכותיות יותר. נקווה ונצפה לטוב.

בתחום מדגרי הפיטום אנו מצליחים להגיע לתוצאות טובות יחסית (עדיין לא מצוינות). במתקנים ישנים אלו (הכוונה לגיל ומצב המבנים) זו רמה מקצועית ראויה לציון כי אפשר להשיג תוצאות אלו. יישר כוח.

פופלי

מאמצי הצוות נושאים פרי. נראה כי הענף ממשיך וצובר הישגים. מרחיבים את חוג הלקוחות וצומחים ברמת ההכנסות וברוח.

אל אף הקטנת הפעילות בחנות ובמזון כלבים, אנו מצליחים לאזן כלכלית פעילות זו. נקווה כי במהרה גם פה נוכל לעבור לרווחים. ברכות לעוסקים במלאכה.

שונות

- מתקן ראשון המפיק 50 KW חשמל ירוק מאנרגיית השמש (חשמל סולרי) נכנס לעבודה בשעה טובה על גג בית האריזה בחממה.
- מתקדמת יפה הפעילות להשגת היתרים ורישיונות להפעלת המתקן הגדול יותר (10 MW). נקווה כי בקרוב נוכל לבשר כי הצלחנו גם בתחום זה. יש לזכור כי בתחום זה הן הדרישות והן התחרות על מכסות החשמל מציבות בפנינו אתגר מאוד מורכב.
- עברנו עוד שלב בקידום אתר הקומפוסט שלנו, התוכניות המפורטות (תב"ע) מונחות על שולחנה של וועדת "שימעונים" ונקווה כי במהרה בימנו נזכה לאישור המצופה של האתר.
- בעקבות תהפוכות ושינויים גדולים במסגרת שטח המשבצת (הפקעת רכבת ישראל, חלקת ביה"ס הממוגן ועוד) אנו מטפלים בהסדרה ומיפוי של קרקעותינו. נקווה להצלחה במהלך זה.
- המט"ש אשר עבר לאחריותו ולטיפולו של שעיה לב, מתפקד באיכויות מים העומדות בתקנים הנדרשים להשקיה – ובהם אנו משקים את חלקות הפרדס. יואל עברון ממשיך ללוות את שעיה בנאמנות ובדבקות בכול שיבקש.

וְחַג הַקִּצִּיר בְּכוֹרֵי מַעֲשֵׂיךָ, אֲשֶׁר תִּזְרַע בְּשָׂדֶה; וְחַג הָאָסֵף בְּצֵאת הַשָּׁנָה, בְּאֶסְפְּךָ אֶת-מַעֲשֵׂיךָ מִן-הַשָּׂדֶה.
שמות כ"ג, ט"ז

חג הקציר
חג האסוף